

Evangelium Joh 13,1-15

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Johannes

¹Es war vor dem Paschafest. Jesus wusste, dass seine Stunde gekommen war, um aus dieser Welt zum Vater hinüberzugehen. Da er die Seinen, die in der Welt waren, liebte, erwies er ihnen seine Liebe bis zur Vollendung.

²Es fand ein Mahl statt, und der Teufel hatte Judas, dem Sohn des Simon Iskariot, schon ins Herz gegeben, ihn zu verraten und auszuliefern.

³Jesus, der wusste, dass ihm der Vater alles in die Hand gegeben hatte und dass er von Gott gekommen war und zu Gott zurückkehrte,

⁴stand vom Mahl auf, legte sein Gewand ab und umgürtete sich mit einem Leinentuch.

⁵Dann goss er Wasser in eine Schüssel und begann, den Jüngern die Füße zu waschen und mit dem Leinentuch abzutrocknen, mit dem er umgürtet war.

⁶Als er zu Simon Petrus kam, sagte dieser zu ihm: Du, Herr, willst mir die Füße waschen?

⁷Jesus antwortete ihm: Was ich tue, verstehst du jetzt noch nicht; doch später wirst du es begreifen.

⁸Petrus entgegnete ihm: Niemals sollst du mir die Füße waschen! Jesus erwiderte ihm: Wenn ich dich nicht wasche, hast du keinen Anteil an mir.

⁹Da sagte Simon Petrus zu ihm: Herr, dann nicht nur meine Füße, sondern auch die Hände und das Haupt.

¹⁰Jesus sagte zu ihm: Wer vom Bad kommt, ist ganz rein und braucht sich nur noch die Füße zu waschen. Auch ihr seid rein, aber nicht alle.

¹¹Er wusste nämlich, wer ihn verraten würde; darum sagte er: Ihr seid nicht alle rein.

¹²Als er ihnen die Füße gewaschen, sein Gewand wieder angelegt und Platz genommen hatte, sagte er zu ihnen: Begreift ihr, was ich an euch getan habe?

¹³Ihr sagt zu mir Meister und Herr, und ihr nennt mich mit Recht so; denn ich bin es.

¹⁴Wenn nun ich, der Herr und Meister, euch die Füße gewaschen habe, dann müsst auch ihr einander die Füße waschen.

¹⁵Ich habe euch ein Beispiel gegeben, damit auch ihr so handelt, wie ich an euch gehandelt habe.

انجيل القديس يوحنا 13، 1-15

مجد يسوع مُعتلنً للتلاميذ - يسوع يغسل أرجل التلاميذ

يو-13-1: وَقَبْلَ عِيدِ الْفِصْحِ، - إِذْ كَانَ يَسُوعُ يَعْلَمُ أَن السَّاعَةَ قَدْ حَانَتْ لَهُ لِيَنْتَقِلَ مِنْ هَذَا الْعَالَمِ إِلَى أَبِيهِ، هُوَ الَّذِي أَحَبَّ خَاصَّتَهُ الَّذِينَ فِي الْعَالَمِ، - أَحَبَّهُمْ إِلَى الْغَايَةِ.

يو-13-2: فِي أَثْنَاءِ الْعِشَاءِ، - إِذْ كَانَ إِبْلِيسُ قَدْ أَلْقَى فِي قَلْبِ يَهُوذَا بْنِ سِمْعَانَ الْإِسْخَرْيُوطِيِّ، ((الْعَرْمَ عَلَى)) تَسْلِيمِهِ،

يو-13-3: وَعَلِمَ هُوَ أَن الْآبَ قَدْ جَعَلَ كُلَّ شَيْءٍ فِي يَدَيْهِ وَأَنَّهُ مِنَ اللَّهِ خَرَجَ وَاللَّهُ يَمْضِي -

يو-13-4: نَهَضَ عَنِ الْعِشَاءِ، وَخَلَعَ ثِيَابَهُ، وَأَخَذَ مِندِيلًا، وَاتَّرَرَ بِهِ؛

يو-13-5: ثُمَّ صَبَّ مَاءً فِي مِغْسَلٍ، وَطَفِقَ يَغْسِلُ أَرْجُلَ التَّلَامِيذِ، وَيَمْسَحُهَا بِالْمِندِيلِ الَّذِي كَانَ مُتَّزِرًا بِهِ.

يو-13-6: وَجَاءَ إِلَى سِمْعَانَ بُطْرُسَ، فَقَالَ لَهُ ((سِمْعَانَ)): "أَنْتَ، يَا رَبِّ، تَغْسِلُ رِجْلِيَّ؟!"

يو-13-7: أَجَابَ يَسُوعُ وَقَالَ لَهُ: "إِنَّ مَا أَفْعَلُ لَا تَفْهَمُهُ أَنْتَ الْآنَ، وَلَكِنَّكَ سَتَفْهَمُهُ فِي مَا بَعْدَ."

يو-13-8: فَقَالَ لَهُ بُطْرُسُ: "لَا، لَنْ تَغْسِلَ رِجْلِيَّ أَبَدًا!" أَجَابَهُ يَسُوعُ: "إِنْ لَمْ أَغْسِلْكَ فَلَيْسَ لَكَ نَصِيبٌ مَعِي."

يو-13-9: فَقَالَ لَهُ سِمْعَانُ بُطْرُسُ: "يَا رَبِّ، لَا رِجْلِيَّ فَقَطْ، بَلْ يَدَيَّ وَرَأْسِي أَيْضًا!"

يو-13-10: فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: "مَنْ اسْتَحَمَ لَا يَخْتَاجُ أَن يَغْتَسِلَ، لِأَنَّهُ نَقِيٌّ بِجُمْلَتِهِ؛ وَأَنْتُمْ أَيْضًا أَنْقِيَاءُ، وَلَكِنْ، لَا جَمِيعُكُمْ". -

يو-13-11: فَإِنَّهُ كَانَ عَالِمًا بِمَنْ يُسَلِّمُهُ؛ وَلِذَلِكَ قَالَ: "أَسْتَمُ جَمِيعُكُمْ أَنْقِيَاءُ."

يو-13-12: وَبَعْدَ أَن غَسَلَ أَرْجُلَهُمْ، وَأَخَذَ ثِيَابَهُ، وَعَادَ فَاتِّكًا، قَالَ لَهُمْ: "أَنْفَهُمُونَ مَا صَنَعْتُ بِكُمْ؟

يو-13-13: أَنْتُمْ تَدْعُونَنِي مُعَلِّمًا وَرَبًّا، وَحَسَنًا تَقُولُونَ، لِأَنِّي كَذَلِكَ.

يو-13-14: فَإِذَا كُنْتُ، أَنَا الرَّبُّ وَالْمُعَلِّمُ، قَدْ غَسَلْتُ أَرْجُلَكُمْ، وَجَبَ عَلَيْكُمْ، وَأَنْتُمْ أَيْضًا، أَن يَغْسِلَ بَعْضُكُمْ أَرْجُلَ بَعْضٍ؛

يو-13-15: فَإِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُكُمْ قُدُورَةً لِتَصْنَعُوا، أَنْتُمْ أَيْضًا، كَمَا صَنَعْتُ أَنَا بِكُمْ.